

HÍRHOZÓ

VI. évfolyam 1. szám

2012. december

Értény Község Önkormányzatának információs lapja

**KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES ÉRTÉNYI LAKOSNAK ÖRÖMÖKBEN GAZDAG
NAGYON BOLDOG ÚJ ÉVET!**

Értény Község Önkormányzatának Képviselő-
testülete

Értény Község Roma Nemzetiségi
Önkormányzat Testülete

Értény Község Önkormányzatának dolgozói

Nagykónyi Körjegyzőség Értényi és
Koppányszántói Kirendeltségének dolgozói

„Elmúlik az ó-év, beköszönt egy újabb,
szívünkben ismét új remények gyúlnak.
Teljesüljön vágyunk, legyen minden még szebb,
kívánunk mindenkinek egy boldogabb évet.”

VISSZATEKINTÉS AZ ELMÚLT 90 ÉVRE

Ez év júliusában egy kedves értényi ember életének 90. születésnapját ünnepelte. Ebből az apropóból készítettünk egy rövid interjút Lukács József nével.

Kérem, meséljen gyermekkoráról!

Szegény család első gyermekeként születtem a Szolnok megyei Cibakházán 1922. július 26. napján. Édesapám parasztember, földműves volt, édesanyám háztartásbeli.

Gyermekkorom nem valami szép volt, a 6. elemi elvégzése után, a nagynéném elvitt Budapestre és beadott cselédnek. 12 éves koromtól 20 éves koromig cselédként dolgoztam. Fiatalon „lyánykaként”, gyermek mellé elállítva, aztán később felnőve mindenem lettem, a ház körüli teendőket végeztem el.

Mikor tetszett családot alapítani?

20 éves voltam, amikor férjhez mentem Lukács Józsefhez 1942-ben, amikor javában zajlott a II. világháború. A férjem végtelen jó ember volt, 19 évig éltünk együtt. Fiatalon katona lett, a fronton is szolgált, de a jó Isten haza segítette. Két fiam született a nagyobbik 1945-ben, a kisebbik pedig 1956-ban.

Az uram fiatalon, 46 évesen rákbetegségben halt meg 1961-ben. Nagyon szépen éltünk, azt sem mondtuk egymásnak, hogy álljál arrébb. 51 éve vagyok özvegy, de nekem soha senki más nem kellett. Úgy éltem le az életemet, ahogy itt hagyott szegény.

Mivel foglalkozott életének aktív részében?

Sokat dolgoztunk a férjemmel. Kertészettel foglalkoztunk, a portékát is én vittem a piacra lovas kocsival, én kocsiztam. Mindig volt valaki, aki segített a piacon a portékát lepakolni.

Később 9 évig dolgoztam egy iskola konyháján. A gyerekek nagyon szerettek, ragaszkodtak hozzám. Mindig szétosztottam a maradékot, odaadtam repetának. Soha nem vittem haza az ételt, mert voltak gyerekek, akik szívesen megették.

Főállásom mellett mire reggelre kellett mennem dolgozni, addigra egy beteg asszonyt már elláttam. A munka végén hazafele, egy másik háznál kitakarítottam, úgy mentem csak haza, amikor is nekiláttam kapálni a kertben.

Mióta lakik értényben?

Szülőhelyemen éltem le életem nagy részét, Érténybe 12 éve költöztem, mert elcsalt a fiam, aki itt él. Azt mondják, az öreg fát nem lehet átültetni, mert nem fogja meg, és ez így is van, mert a mai napig sajnálom, hogy ott hagytam Cibakházát.

Ugyan beilleszkedtem, szeretem az értényieket, de azért sóvárgok haza. Igaz, hogy már a családom nem ott él, de a halottaim ott vannak eltemetve. Szívesen visszalátogatnék, de autóval sok pénzért vinnének, busszal meg messze az út, át kell szállni, nem olyan már az egészségem, hogy neki merjek vágni.

Mi a kedvenc étele?

Kedvenc étellem nincs, mindent szeretek, vagy talán a pörkölt. Mikor a konyhán dolgoztam, ehetett volna combot, mellehúsát, de én akkor is a „farabubját” ettem.

Ma is ha elmegyek a boltba, már mindjárt készíti nekem az eladó a farhátat, mert tudja, hogy azt vásárolok mindig.

Lassan azonban eljön az idő, amikor beiratkozom a konyhára, mert már nem tudok úgy főzni, mint régen. Elhozni még nem kell majd az ételt, mert eljövök én érte, végül is a mozgás a hosszú élet titka.

Szinte nap mint nap találkozunk a faluban. Ebből gondolom jó egészségnek örvend.

Most fáj a lábam és a kezem, de egyébként jól szolgál az egészségem. Kórházba soha nem voltam, csak látogatni.

Megköszönök minden napot a jó Istennek, amit még élhetek, mert ez csak ajándék.

Mivel tölti mindennapjait?

Sajnos már nem tudok menni a piacra sem, tavaly is csak háromszor voltam. Bezzeg régen az állandó vevőim tudták mikor érkezem, addig másnál nem is vásároltak, csak ha már nem értem oda.

A napi bevásárlást még mindig én intézem.

Mindig is nagyon szerettem beszélgetni, bolondozni, most is így van ez. Fél óránál tovább sehol nem szeretek maradni, mert nem akarok lábatlankodni és nem akarok úgy járni, mint a fiatalkori volt szomszédasszonyom, aki már akkor öregasszony volt és egész nap nálam pletykált, soha nem akart hazamenni. Sokszor el is átkoztam a földnek poráig, mert gyakran hamarabb elment a legény tőlem, mint ő.

Csúnya szám van, nagyon sokat káromkodom, de ez olyan mint a dohányzás, nem lehet róla leszokni.

Betegséget azonban soha nem kívántam senkinek, mert csak beteg ne legyen az ember.

Mi a hosszú élet titka?

A doktor úr megmondta, hogy a hosszú életet annak köszönhetem, hogy egész életemben dolgoztam, mindig eleven voltam. Szeretek élni, minden este kérem a jó Istent, hogy még adjon egy napot. Mindig jó kedvem van, ritkán keseredem el. Mindig szól a magyar nóta, nem szeretem a csendet. Hosszú az esték, főleg télen, nem szeretem a magányt.

Kedves Mariska néni!

Köszönöm a beszélgetést és ezúton is kívánok Önnek jó egészséget!

Köszönöm, hogy gondoltak rám, nagyon jól esett. Köszönöm a polgármester úrnak, hogy a 90. születésnapomon eljött hozzám és felköszöntött.

Úgy megörültem a köszöntésnek, majdnem „rítam”, meg mikor elmentek „rítam” is, nagyon jól esett, hogy kijöttek.

Apró léptek az értényi oviban...

Az idei tanév sok újdonságot hozott az ovi életében, hiszen soha nem tudtunk ennyire kicsi gyerkőcöket fogadni óvodásnak. Jelenleg 46 ovis ovisunk van, két 23 fős vegyes életkorú óvodai csoportban. Idén 2 és fél éves apróságok is érkeztek a Süni csoportba, ahol a nagyjaink féltő gondoskodással fogadták a csöppségeket, óvják őket és vigyáznak rájuk, néha a törődést is túlzásba viszik. A Katica csoport életében is történt egy kis változás, hiszen Zsuzsi néni februárig egyedül látja el az óvónői teendőket, de örülünk annak, hogy jövő hónaptól a fenntartó önkormányzatok lehetővé tették számunkra, hogy egy negyedik óvónéni is munkába álljon intézményünkben. Ő lesz a Katica csoport másik óvónéje. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a fenntartó önkormányzatoknak, hogy ezt biztosították nekünk.

A nyári szünet után augusztus utolsó hetében már visszavártuk régi óvodásainkat és készültünk a picik fogadására. Szeptember első heteiben az óvodánk síró picik hangjától zengett, némelyek jól bírták tüdővel, akár reggeltől estig is- ők most a legügyesebb kiscsoportosok, hiszen már a második héten elindultunk bebarangolni a falut velük. Azóta is hatalmas sétákat tettünk gyerkőceinkkel, megismertettük velük kicsiny falunk szépségeit. Már ügyesen tudnak az asztalnál szépen ülve kanállal, villával tányérból enni. Megtanultak nagyokat köszönni, tisztelni és szót fogadni a felnőtteknek és ha a nagyok is figyelmeztetik őket, szívesen hallgatnak rájuk is. Kézügyességük is folyamatosan fejlődik, minden újdonság felkelti az érdeklődésüket és minden nap kíváncsian várják, mit készítünk velük, valamint milyen játékokat játszunk együtt. Szeretik a meséket, verseket, mondókákat, dalokat és már a mindennapos hangos zenére való ugribugri tornát is megszokták. Figyelnek környezetükre és minden változást (pl.dekoráció) észrevesznek és megjegyeznek. Élvezik a sok színt, formát, mintát.

Egy szép őszi napon sétánk kezdetekor találkoztunk Jakab Janival, akitől megkérdeztük ráérne-e egy kis óvadás lovagoltatásra. Azonnal igent mondott és gyerkőceink csak ámultak-bámultak a sok állatkától, nagyon tetszett nekik. A bátrabbak lóra is pattantak, amit nagyon élveztek. A kecskéket is szívesen megkergették volna az udvaron, ha azok megvárták volna őket. Azóta csoportunk szállóigéjévé vált, hogy : "Dí paszi, dí paszi, dí paszi... :) Lefordítva: Gyí paci, gyí paci.

A Katica csoport legnagyobbjai megható műsorral készültek az Idősek napjára. Sok verset adtak elő, az idős nénik és bácsik legnagyobb örömeire.

Ők is igénybe vették Jakab Jani szolgáltatását egy őszi délelőttön, viszont ők lovaskocsira pattantak és a következő helyeken kocsiztak: Barnahát, Hékút és Okrád. Tavasszal újra szeretnének egy ilyen túrán részt venni.

Szintén ősszel érkeztek hozzánk a rendőr bácsik, megismerhettük az új körzeti megbízottat, Vecsei János személyében.

Bemutatták a gyerkőcöknek a felszerelésüket: bilincs, gumibot, pisztoly, pajsz, sisak, ruházat. Sokan érdeklődtek voltak és egyáltalán nem féltek, meg is fogták a botokat, pisztolyt. Figyeltek a rendőr bácsikra, ügyesek voltak nagyon.

A következő látogatást a Mikulás tette nálunk. Versekkel, dalokkal vártuk őt. Hangosan megköszönte az összes gyerkőc a csomagot és nagy szerencsénkre egyikőjük sem félt a jó öreg Mikulás bácsitól. Mikulás bácsi minden gyermeket hasznos tanáccsal látott el, aminek ők nagyon örültek, mivel alig várták már érkezését.

Következő ünnep a karácsony volt. Nagyon vártuk már a fenyőfa érkezését és díszítését. A picurkákkal együtt díszítettük fel a fát, ami hatalmas élmény volt számukra. Mindkét csoport karácsonyfája alatt énekeltünk, karácsonyi verseket mondtunk, csillagszóróztunk. A Jézuska idén szerényebb ajándékokat tudott hozni, sajnos csak ennyire futotta a novemberi báli bevételből. Kiegészítendő a csoportok pénzeit a lelkes szülők és a község összefogásával papír és műanyag-palack gyűjtést folytattunk, evvel 7000 Ft bevételt értünk el, amelyet dekorációs anyagok vásárlására fordítunk majd. Köszönet illeti Ignác Gyulánét és az óvodai szülői közösséget a lelkes munkáért, valamint az Önkormányzatot, hogy a régi csomagoló épületében helyet biztosítottak számunkra a papírok és üvegek tárolásához.

Kíváncsian és nyitottan várjuk az új évet, ami sok változást hoz a község és az intézmény számára, reméljük ezek a változások pozitívan befolyásolják intézményünk életét, biztos tény azonban az, hogy a falu gyermekei szeretnek az oviba járni, és az iskolában sikerrel hasznosítják az itt tapasztalt és megszerzett ismereteket.

Fenyő Andrea
vezető óvónő

KARÁCSONYI JELKÉPEK

Ebben az évben is elkészült az óriási méretű adventi koszorú, ami Máj Zoltánné és Simon Ferencné, valamint segítők keze munkáját dicséri.

Az idén egy kis ünnepség keretében gyűjtöttük meg az első adventi gyertyát.

Köszönjük szépen Sudár Béláné közreműködését, akitől megtudhattuk, hogy advent a karácsonyt megelőző négy hetes időszak, amely az örömteli és meghitt készülődés, várakozás jegyében telik. A keresztények számára a karácsonyi ünnepkör advent első vasárnapjával kezdődik, és egészen vízkeresztig tart. Az advent eredete a 4. századig nyúlik vissza és számos jelkép, valami szokás, hagyomány kapcsolódik hozzá. Advent a külső-belső készülődés és az örömteli várakozás jegyében telik. A karácsonyt megelőző időszakban feldíszítjük otthonunkat, beszerezzük vagy saját kezűleg elkészítjük az ajándékokat és felhívjuk a rég nem látott szeretteinket. Az advent azonban nem csak a külsőségekben nyilvánul meg, ez a reményteli várakozás és a lelki készülődés ideje is.

Az ünnepségen az óvodások énekelték és hallhattunk egy kedves kis mesét a békéről, a hitről, a reményről és a szeretetről.

A falu közös fenyőfája az idei karácsonykor is díszbe öltözött.

Az önkormányzat dolgozói a főtéren ismét felállították a betlehemet, amely nem csak az ők, hanem az óvónénik érdeme is, hiszen a bábokat ők készítették.

Ezúton szeretnénk megköszönni a falu lakossága nevében, hogy évről-évre egyre több jelképpel, ünnepséggel várhatjuk az év legszebb ünnepét, a karácsonyt.

ELTELT EGY ÉV, ISMÉT EGYÜTT TÖLTHETTÜK A SZENTESTÉT

A szentestén megrendezett kis ünnepségen idén is sokan vettek részt. Meghallgattuk gyermekeink karácsonyi köszöntéseit, verseit. Mindenki számára jutott forralt bor és tea, a gyermekeknek kis csomagot osztottak.

Köszönjük szépen Simon Ferencnének a lelkes felkészítő munkát!

Vági Katalin: Szenteste

Hópihe hull halkan hideg éjjel,
a leggyönyörűbb est minden évben.
Szép szavak, szeretet szerteséjjel.
Boldogság él mindenki szívében.

A Szenteste tied, mindenkié.
Az élet teszi emlékezetessé:
Családtagjaink édes, puha csókja,
Aranyló angyalok ajándéka.

A Hold ott világít fent az égen,
Fényes csillag mosolyog rám éppen.
Csodás érzés csiklandozza lelkem,
Adni jó, odaadnám mindenem.

Szobánkban áll a fenyő, az eredeti,
Szaloncukorral, színekkel teli.
Asztalunkat sok finomság díszíti.
Rég megsült a diós, mákos bejgli.
Házunkat a narancsillat telíti.

A Szenteste nem mindenkinek igazi,
Sok ember szegénységben tölti,
De mindaddig nem szegény senki,
Ameddig képes szeretetben élni.

Kérlek, segíts te is varázsolni,
Kisgyermek arcára mosolyt csalni.
Jusson el hozzájuk sokunk ajándéka,
Legyen egyenlő Földünk minden lakója.

Hulljon hópihe halkan hideg éjjel!
Legyen ez a leggyönyörűbb est minden évben!

Szóljanak szép szavak szerteséjjel!
Éljen boldogság mindenki szívében!

Nappali ellátás – Idősek Klubja Értény

Tisztelt Értényi Lakosok!

Az Értényi Idősek Klubja nappali ellátást biztosító intézmény, melynek célja a hiányzó családi gondoskodás pótlása, fizikai, mentális valamint egészségügyi segítségnyújtás révén. Mindenkiel egyéni sajátosságainak megfelelően foglalkozunk. Feladatainkat éves munkaterv alapján végezzük. Nincsenek látványos sikereink, mégis tele vagyunk apró hétköznapi örömeikkel. Munkánk során azon fáradozunk, hogy tagjaink életviteléhez naponta segítséget nyújtsunk, hogy meglelégedéssel éljék napjaikat.

A legtöbb idős ember akkor érzi igazán magányának súlyosságát, amikor neves ünnepek következnek, mely még nehezebbé teszi az egyedüllétet. Többek között ezért is fektetünk nagy hangsúlyt a közösségi programokra, ám ezek nem kötelező jellegűek. Viszont sok idős ember számára ez jelenti az elsődleges okot, amiért rendszeresen ellátogat a klubba.

Minden alkalommal megtartjuk a hagyományos, az állami, a nemzeti, az egyházi ünnepeket. Megünnepeljük az idősök névnapjait és igény szerint a születésnapokat. Klubunk egyik hatalmas előnye, hogy ezeket az ünnepeket együtt ünnepeljük, ami jóval vidámabbá teszi Értény község idős lakóinak az életét.

A klubban élénk társalgási élet folyik, mint egy nagy családban, megbeszéljük gondjainkat, emlékeiket, álmait, életüket, melyek jó hangulatban, segítőkész társakkal együtt valósul meg.

Természetesen, az ünnepeken kívül is van több olyan közösségi programunk, mely kellemessé varázsolja az idős emberek életét. pl. az Iregszemcsei Művelődési Házban színház előadást néztünk meg, vendégül láttuk a Tamási Idősek Klubjának a tagjait és dolgozóit.

Az idősök klubjának személyi és tárgyi feltételei biztosítottak, bárkit szívesen fogadunk, aki belátogat a klubba.

Pápai Éva
telephelyvezető

Kedves Értényiek!

Bizonyára mindenki hallott róla, hogy a Kormány a közigazgatási reformok keretében 2013. január 01. napjától felállítja a járási hivatalokat. Az új hivatal tisztviselői jelen lesznek azokon a településeken, ahol ezt a képviselő-testület kérte, így az állampolgárok továbbra is helyben intézhetik azokat az ügyeket is, amelyek átkerülnek a járási hivatalok hatáskörébe. Értény és Koppányszántó települések polgármesterei, képviselő-testületei az első perctől

ragaszkodtak a helyben történő ügyintézés megteremtéséhez. Ehhez szükség volt a Kormányhivatallal egy megállapodás megkötésére, amelyben köztisztviselőket, számítógépeket és hivatali helységeket kellett a járás részére felajánlani. Mivel körjegyzőségben vagyunk, ezért a megállapodás alapját képező dokumentumokat a nagykönyi jegyző küldte meg a Kormányhivatal számára. A Szekszárdon megtartott egyeztető tárgyaláson 1 főt ajánlottunk a két település tekintetében, még a másik három település polgármesterei és jegyzője által 2 fő felajánlása történt meg a járási hivatal részére szóban. Pintér-Rácz Mónika önként vállalta, hogy a jövőben átkerül a járási hivatal állományába, amit a képviselő-testületek elfogadhatónak tartottak. Mire a dokumentumok megküldésre kerültek a nagykönyi jegyző által, addigra elfelejtették mit is ajánlottak a 3 településük vonatkozásában a Járási Biztosnak. Ez csak azok számára furcsa és lepődnek meg rajta, akik nem ismerik őket személyesen.

Első körben összesen kettő főt ajánlottak fel, természetesen ezt is csak a háttérscatornákon tudtuk meg. Mint kiderült ráadásul az általunk felajánlott emberhez egy szintén a két településen dolgozó embert ajánlott fel a jegyző. Hihetetlennek fog tűnni, de az utolsó betűig igaz, hogy Értény és Koppányszántó Községek Polgármestereinek és képviselő-testületeinek megkérdezése, engedélyezése, tájékoztatása nélkül döntött úgy a jegyző – személyes bosszút nem feltételezek és kérem ne tegyék Önök sem – hogy személyemet is felajánlja a járási hivatal részére. Honnan vette a bátorságot és a fáradságot, hogy felettesei megkérdezése nélkül ilyen fontos döntést hozzon, ma sem értem! Azt gondolom emberileg elfogadhatatlan ami történt, bár nem szeretném minősíteni, hiszen a jegyző tettei szinte minden esetben magukért beszélnek.

Míndkét település számára elfogadhatatlan volt ebben a formában a megállapodás tervezet, ezért a Kormányhivataltól kértünk segítséget az egyeztetéshez. Amennyiben nem kötünk megállapodást, az annyit jelentett volna, hogy az 5 település lakói Tamásiban intézhetek volna bizonyos ügyeket. Az Önök választott vezetői nem az egyének érdekeinek érvényesítésére vállalták a hivatást, ezért bármilyen áldozatot készek voltak vállalni annak érdekében, hogy a településen élők továbbra is helyben intézhessék az önkormányzattól elkerülő ügyeket. A másik három település vezetői már nem voltak ennyire áldozatkészek választópolgáraikért, pedig nem kizárt, hogy őket is azért választották meg annak idején. Egyszer talán majd észreveszik a fenti tény a választópolgárok is és mikor lehetőség lesz rá, véleményét is nyilvánítanak.

A Kormány megbízott úrral, Főigazgató asszonnyal, Igazgató úrral, valamint munkatársaikkal folytatott tárgyalások során azt hiszem számukra is világosan kiderült, hogy az egyes települések vezetői milyen értékrendet képviselnek. Meggyőződésem, hogy bár a helyi ügyintézés megmaradása érdekében csak ez a két település hozott áldozatot, az erkölcsi győzelem szintén kizárólag a miénk. A legfontosabb, hogy lesz helyben ügyintézés, örülök, hogy másokkal ellentétben felül tudunk emelkedni önös érdekeinken. Nemes ügyért harcoltunk sikerrel. Remélem a másik három település vezetői nem fognak azzal dicsekedni, hogy nekik köszönhető az ügyintézés helyben maradása és nem próbálnak meg ebből politikai hasznot húzni. Hiteles emberektől hallottam azonban, hogy bármilyen téren, bármikor képesek rendkívül meggyőzően valótlan állítani és akinek az adott témában nincs információja, kételkedés nélkül elhiszi.

Ezen a rögzös úton kerültem át a járási hivatal állományában január 1.-től.

Fentiek okán 7 év után eljött az idő, hogy bár nem terveztem, mégis el kell búcsúznom. Dolgoztam néhány helyen, de soha nem volt ilyen nehéz és fájdalmas az elkészítés. Számomra nem csak a munkahelyem volt a két település, annál sokkal több. Második családom, ahol remekül éreztem magam. Olyan helyen dolgozhattam, ahol nagyon sok értékes emberrel volt lehetőségem találkozni, együtt dolgozni.

Örülök és büszke vagyok rá, hogy Önökért szolgálhattam. Ezúton szeretném megköszönni a volt és jelenlegi polgármestereknek, a közvetlen munkatársaimnak a közös, sokszor embert próbáló munkát, a munkahelyi hangulatot, amely segített bármilyen nehézséget legyőzni. Köszönöm a leköszönt és jelenlegi képviselő-testületeknek, hogy bíztak bennem mikor megválasztottak

jegyzőnek és azt, hogy minden pillanatban érezhettem, bárkivel harcolok, mellettem állnak, megfogadják tanácsaimat. Életem tévedéséért (Nagykónyi Körjegyzőség) ezúton is bocsánat, mentségemre szolgáljon, jót akartam. Azt hiszem nem rajtam múltott. Köszönet minden önkormányzati dolgozónak, akikkel együtt szolgáltuk az állampolgárokat. Köszönet a nyugdíjasoknak, akiktől oly sok szeretetet kaptam. Köszönet minden értényi és koppányszántói embernek az elmúlt évekért. Nem magam választottam, de ha menni kell, akkor nincs mese, tovább kell állni. Értény és Koppányszántó örökre beírta a szívembe magát, soha nem felejttem az itt töltött éveket és bármerre is visz az élet, ha lehetőségem lesz egy picit is segíteni a két település lakóit, nagy örömmel fogom tenni.

Ilyenkor az ember megáll egy pillanatra, számot vet az elmúlt időszakokkal. Egy biztos, soha nem kerültem a munkát és mindig legjobb tudásom szerint igyekeztem intézni a települések, az Önök ügyeit. A munkámról ítéletet hirdetni azonban nem az én feladatom, azt tegyék meg azok, akikért dolgoztam, értényi és koppányszántó lakossága.

Még egyszer köszönök mindent!

Kívánok Önöknek/Neknek sikerekben gazdag új évet, kívánom, hogy ebben az embertelen világban mindenki találja meg a helyét, boldogságát!

Áldás, békesség!

Isten Velük! Isten Veletek!

Fábián Péter

Búcsúzom, de azért mégsem válok...

Már ez előző cikkből értesülhettek róla, hogy a járások kialakításával egy pár hatáskör átkerül a járási hivatalokhoz, ami nagyrészt az én feladatkörömet érinti (közgyógyellátás, ápolási díj, időskorúak járadéka, lakcímbjelentés, stb.). Az én kis cikkem címe pedig arra utal, hogy ugyan munkahelyet váltok, de azért a településen minden héten egy délelőtt egyenlőre jelen leszek és mint a járási hivatal dolgozója, én leszek az a személy, aki helyben intézi az Önök ügyeit a fenti ellátásokkal kapcsolatban.

Nem teljesen az én döntésem volt ez, egyszerűen így alakult.

Búcsúzól szeretném leírni pár mondatban mit is érzek, mit is jelent nekem Értény, az értényi emberek, a munkahelyem és a munkatársaim.

Legmerészebb álmaimban sem gondoltam, hogy még a nyugdíjazásom előtt itt kell hagyjam Értényt, a munkámat, az embereket.

Hálát adok a sorsnak, hogy 1990-ben ide kerülhettem Törökkoppányból. Lehet, hogy már sokan nem is emlékeznek rá, illetve a fiatalok nem is tudják, hogy 1990. év tavaszán Értény kivált a Nagykönyi Közös Tanácsból és önálló polgármesteri hivatalt állított fel. Nem túlzok, amikor azt mondom, hogy egy rozszant szekrény, egy roskadozó asztal és néhány ütött-kopott szék volt az akkori iroda berendezése. Kellott jó pár év, mire a hivatal felvette a mostani formáját, mire olyan berendezési, felszerelési tárgyakkal, informatikai eszközökkel rendelkezik, amelyet még nagyobb helyeken is megirigyelhetnének.

És kellott pár év, mire megismertem az embereket, kiigazodtam az ügyes-bajos dolgaikon.

A 22 év alatt nagyon sok mindenben részt vehettem (arató felvonulások, szüreti felvonulások, Értény község zászlajának szentelése, a II. világháborús emlékmű avatás, a millennium, a falunapok szervezése, helyi újság szerkesztése, stb.), ami csak erősítette a településhez való kötődésemet, s a közös programok, élmények lassan igazán értényivé tettek.

Elmondhatom, hogy azon szerencsés emberek közé tartozhatom, akik szeretik a munkájukat, azt hivatásuknak tekintik és sok esetben mindennél előbbre helyezik azt (nem kis bánatára a férjemnek, aki ezt igazolni is tudja).

Van olyan területe ennek a szakmának, mint például az anyakönyvi igazgatás, amit megtiszteltetés volt végezni. Talán ez a legfájóbb pont, amit ezután már nem gyakorolhatok.

Emlékszem az első házasságkötésemre 1991-ben, szerintem jobban izgultam, mint az ifjú pár. Azóta közel 100 alkalommal volt szerencsém közreműködni, de soha nem tudtam lámpaláz és meghatottság nélkül kiállni a fiatalok elé.

Ha most megkérdeznék tőlem, hogy mit jelent nekem ÉRTÉNY, azt felelném: szinte mindent. Hosszabb időre képtelen voltam elszakadni tőle, hiszen ha szabadságra is mentem, 3 nap után már szinte fizikai fájdalmat éreztem, olyan hiányérzetem volt.

Soha nem esett nehezemre a mindennapi utazás, hogy kora reggel jöjjenek és akár estig maradjak, illetve szombatoként dolgozzam. Bátran és büszkén mondhatom, hogy a második otthonom volt.

Az elmúlt időszak meghatározója volt az életemnek – munka és magánélet szempontjából egyaránt - .

Köszönöm a sorsnak, hogy azon kevés emberek közé tartozhattam, akinek az itt töltött idő alatt ilyen munkatársai, főnökei lehettek, mint nekem. Köszönöm, hogy elviselték a rigolyáimat, hogy néha talán „sok voltam”. Köszönöm a közös élményeket, melyeket együtt éltünk meg.

Külön köszönöm a kis „padtársamnak”, hogy minden nap megnevettetett és adott esetben pillanatok alatt elűzte a rossz kedvemet. Nagyon fog hiányozni ez a légkör és ez a társaság.

Köszönöm az értényi emberek bizalmát is és szeretetét, remélem sok esetben én is tudtam viszonzni ezeket az érzéseket.

Ezek a mondatok, amelyeket most leírtam, túlzásnak tűnhetnek, de aki ismer, az tudja, hogy minden betűje a szívemből jött és minden betűje igaz.

2012. január 31-én lezárul egy korszak az életemben. Egy olyan korszak, amelynek egyetlen percét sem bántam meg, ezért olyan nehéz most az elválás.

A szívem egy darabját Értényben, a kollégáimnál és az értényieknel hagyom. Szeretettel fogom őrizni a 22 év minden pillanatát!

Gománné Szabó Zsuzsanna

TAMÁSI JÁRÁSI HIVATAL ÜGYFÉLDOGADÁSI RENDJE

A Tamási Járási Hivatal Értény községben **minden héten kedden délelőtt 8 – 12 óráig** ügyfélfogadást tart.

A kijáró ügysegéd: Gománné Szabó Zsuzsanna

Kérünk minden leendő ügyfelet, hogy ügyeinek intézéséhez minden esetben hozza magával a személyi igazolványát, lakcímkártyáját, TAJ kártyáját, adókártyáját.

Ha valaki nem helyben szeretné intézni az ügyeit, arra is lehetősége van. Tamásiban a Járási Hivatal ügyfélfogadási ideje:

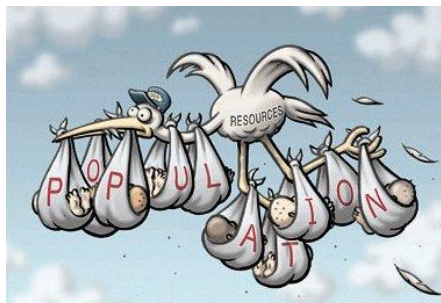
hétfő	8 ⁰⁰ – 17 ³⁰
kedd	8 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰
szerda	8 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰
csütörtök	8 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰
péntek	8 ⁰⁰ – 12 ⁰⁰

ANYAKÖNYVI ESEMÉNYEK

2012. évben tizennégy gyermek született településünkön:

Orsós Fanni, Csonka Dorián, Orsós Luca Sára, Ignác Roland, Orsós András, Szabó Kamilla, Orsós Kornél, Orsós István, Gosztola Ádám, Szabó Roland, Kalányos Viktor, Orsós Károly, Lak Mihály Szilárd, Orsós Linda Rubina

„E szép napon nem kívánunk egyebet,
csendes lépteidet kísérje szeretet.
Szívedben béke, lelkedben nyugalom,
légy nagyon boldog minden napodon”

Házasságkötés

Orsós Irén – Róth Attila

Mansfeld Zsanett – Bakonyi Norbert

“A boldogságot nem lehet ajándékba kapni,
Egyetlen titka: adni, mindig csak adni,
Jó szót, bátorítást, mosolyt, hitet,
És sok, sok önzetlen, tiszta szerelmet. “

Az idén 13 falubelinktől, valamint 11 elszármazott embertárunktól kellett búcsút vennünk :

Orsós Imre, Müller János, Stankovics Ernő, Papp Zoltán, Kövesi Andrásné, Szűcs Mihályné, Szabó Ilona, Leipold Józsefné, Szécsi Józsefné, Szabó László, Orsós Jánosné, Fekete Péter, Dömény István

Walter Tibor, Horváth József, Perényi Jánosné Márkus Ilona, Cser Istvánné Varga Rózsa, Szakály Csaba István, Bolla József, Fábíán János, Máj árpád, Smátrola Lászlóné Vincze Ilona, Keszthelyi Károlyné Kardos Mária, Tóth Zoltán, Antli Istvánné

„Minden virágszál beszél, mit sírodra teszünk, minden szál elmondja, mennyire szeretünk.
A halál nem jelent feledést és véget, míg élnek azok, kik szeretnek téged.”